

ze daar in den tuin los te laten. De volgende avonden gingen ze dan tegen zonsondergang weer »aan«, doch elken avond minder. Naar mijn ervaring is een warme *vochtige* avond de beste tijd, om de diertjes te vangen; vooral als 't dauwt na een warmen dag ziet men er vele.

In 1909 zag ik er veel minder dan in 1908, maar vermoedelijk is 't weer daar de schuld van geweest. Van eenig uitroeien kan geen sprake zijn. Ook elders bij Amersfoort zag ik dikwijls glimwormen, o.a. op den Amerfoortschen berg, doch nooit zoo talrijk.

Doetinchem.

N. G. KAM.
(Vervolg in afl. 5).

De Lepelaars nestelen weer op Texel. — Toen Dr. J. J. Tesch en ondergeteekende Zondag 5 Juni met verlof van den heer Van Dissel een excursie maakten op het onder bescherming van het Staatsboschbeheer staande terrein, vonden wij aan de middelste Mui een troep van 40 à 50 lepelaars. Bij onderzoek ontdekten wij temidden van een kokmceuwenkolonie een viertal nesten, waarvan 1 met 2 en 2 met 1 ei en één leeg. Meer nesten waren er waarschijnlijk niet: we hebben den omtrek goed afgezocht. De overige lepelaars hadden dus nog geen nest, maar schenen met belangstelling de proefneming gade te slaan, daar ook zij, zoolang wij er waren, telkens kwamen kijken.

Nieuwediep.

J. K. DELSMAN.

De Oranjetip en zijn voederplanten. — Onlangs vlogen weer een menigte Oranjetip-wijfjes door mijn tuin. Een er van werd zeer aangetrokken door een partijtje enkelbloemig Haarlemsch klokkenspel (*Saxifraga granulata*), dat met zijn witte bloemen hoog boven 't gras uitstak, even hoog als de Lookkrakent planten. Ze dwarrelde er wat om heen, maar merkten toch, dat ze de verkeerde voor had en droop toen af naar de *Sisymbriums*. Wel een aardig bewijs er voor, dat 't vlindertje zijn planten ziet en op een afstand door de kleur wordt aangelokt. 's Middags was ik in 't duin en ook daar wemelde het van Oranjetipjes. »Wat doen die nu hier«, dacht ik, »hier staat geen Lookkrakent en ook geen Pinksterbloemen«.

Het raadsel was dra opgelost, want een vlindertje fladderde naar een bloeiende plant van Ruige scheefkelk (*Arabis hirsuta*), greep een bloemtros, drukte 't omgebogen achterlijf even tegen een van de bloemstelen en toen ik later met de loupe dat plekje bekeek, zat er een mooi lichtgroen punt-granaatvormig eitje. Aan andere scheefkelkplantjes vond ik gele, oranje en violette eitjes, want ze verkleuren heel mooi, naarmate het oogeblik nadert, dat het rupsje zal uitkomen.

JAC. P. TH.

Onder de vele mooie bladzijden van ons tijdschrift vind ik niet de minst belangrijke de laatste met haar korte mededeelingen en statistiekjes. En nu er in de laatste 15 jaren een staf van honderden natuurliefhebbers en natuurwaarnemers gekweekt is, kan die verspreidingsafdeeling steeds meer betekenis krijgen.

Dat dacht ik, toen ik in No. 2 de berichten over glimwormen las en uit vroegere jaargangen herinnerde ik me, onder meer, de mooie resultaten van de adder-statistiek en de enquêtes over de alpensalamander, de heikikker en last not least het plantenonderzoek, dat door Heukels verwerkt is.

Ik wou, dat ieder liefhebber zijn waarnemingen kort opschreef, belangrijk of niet, je weet nooit, hoe ze nog eens te pas kunnen komen, en de L. N. is de geschikte spaarpot voor zulk schijnbaar waardeloos kleingeld.

Ik zeg dit nog eens, omdat ik wel begrijpen kan, dat de Redactie *zelf* niet altijd weer van voren af aan het nut van haar instellingen bepleiten wil.

Breda.

B. E. BOUWMAN.

Zomerklokje. — Ik ben zoo gelukkig geweest om het Zomerklokje (*Leucojum aestivum*) te vinden en wel op 17 Mei 1910. Het groeide aan de linker Maasoever tegenover de haven van Schiedam. Er staan verscheidene exemplaren op een zeer moerassig weiland met hout begroeid.

Rotterdam.

M. A. SORTER.

Jodoformlucht door planten. — Kan wellicht een van de lezers der *Levende Natuur* een verklaring geven van het volgende:

Er zijn hier op Kersbergen eenige plaatsen, waar men een zeer sterke jodoformlucht waarneemt. Zaterdag was die reuk bijzonder sterk en door verscheidene personen waargenomen. Naar men mij mededeelde, is dit verschijnsel de eigenaresse van het buiten reeds gedurende een 25 tal jaren opgevallen.

Ik heb alles afgezocht, maar de oorsprong niet kunnen vinden. Het eenige wat mij opgevallen is, is dat in de nabijheid rhododendrons staan.

Willen de lezers eens opletten, of zij ook die reuk waarnemen hier of daar? en meehelpen om een verklaring te vinden?

L. H. VAN BERK.